

РЕШЕНИЕ

№ 1352

гр. София, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 02.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9357** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Г. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 5, чрез адв. А. Т. – САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 21-0302-000146/19.08.2021 г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), издадена от полицейски инспектор при РУ Ц. към ОДМВР – Б., с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител в жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като не са налице фактическите основания за издаването ѝ. Изложени са аргументи, че заповедта за налагане на ПАМ не е мотивирана. Твърди се, че в заповедта не е посочено дали жалбоподателят е дал кръвни изследвания и какви са резултатите от тях, поради което не е установено извършено административно нарушение, което е било основание за ангажиране на административната му отговорност. Моли оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира разности.

Ответникът по делото – Полицейски инспектор към областна дирекция на

Министерство на вътрешните работи (ОДМВР) - Б., районно управление царево (РУ - Ц.), редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.08.2021 г., около 03.00 часа, в [населено място] на [улица]до супермаркет „Ц.“, в посока за изхода на селото, А. Г. Д. управлявал личния си лек автомобил „К. С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена проверка от полицейски служители, Д. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство „Дрегер Алкотест 7510“ с фабричен № ARDN – 0064 за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта чрез издишване на въздух в техническото средство.

За отказа бил съставен АУАН серия GA № 429061/19.08.2021 г., като установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Бил издаден талон за медицинско изследване № 091108. В него е посочено, че жалбоподателят не желае да бъде изследван за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта с доказателствен анализатор, както и с медицинско и химическо изследване.

Издадена е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 21-0302-000146/19.08.2021 г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) от полицейски инспектор при РУ Ц. към ОДМВР – Б., с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 16.09.2021 г.

По делото са представени като доказателства: АУАН серия GA № 429061/19.08.2021 г. /лист 14 от делото/; талон за изследване № 091108 /лист 15 от делото/; докладна записка от 19.08.2021 г. /лист 52 от делото/; Наказателно постановление № 21-0302-000173/08.09.2021 г. /лист 56 от делото/; протокол за преминали последваща проверка анализатора на алкохол в дъха в „Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери“ рег. № 328вр-24257/27.05.2021 г /лист 57 от делото/; Заповед № 251з-209/18.01.2017 г. на директора на ОДМВР-Б. /лист 58 от делото/, с която са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП полицейски инспектори в сектори/ групи „Охранителна полиция“ РУ при ОДМВР- Б.; Удостоверение рег. № 251р-41491/18.11.2021 г. /лист 73 от делото/, от което е видно, че Д. П. Ш., издател на процесната ЗПАМ, е заемал длъжността „полицейски инспектор V степен“ в група „охранителна полиция“ при РУ-Ц. към 19.08.2021 г.

Други доказателства не са ангажирани от страните в процеса.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 16.09.2021г. Жалбата е депозирана в АССГ на 17.09.2021г., чрез пълномощник с приложен договор за правна защита и съдействие, поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните

административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 251з-209/18.01.2017 г. на директора на ОДМВР-Б. с която са оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП полицейски инспектори в сектори/ групи „Охранителна полиция“ РУ при ОДМВР- Б.. Видно от Удостоверение рег. № 251р-41491/18.11.2021 г., Д. П. Ш., издател на процесната ЗППАМ, е заемал длъжността „полицейски инспектор V степен“ в група „охранителна полиция“ при РУ-Ц. към 19.08.2021 г.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че оспорената заповед е немотивирана. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и чия собственост е лекия автомобил.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП/ в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до

решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че лицето е отказало да бъде тествано с техническо средство, както и е отказало да даде кръв за медицинско изследване. Доказателства които да оборят констатациите на административния орган не са представени от жалбоподателя.

Налагането на мярката по чл.171, т .1, б.”б” от ЗДвП е обвързано единствено с констатираното от контролните органи нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП/в актуалната му редакция/. Това е единствения правнорелевантен факт, които трябва да бъде установен с оглед законосъобразното налагане на ПАМ и същият е установен по безспорен начин в настоящото производство. Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. Към момента на издаване на процесната заповед не е налице влязло в сила наказателно постановление.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на А. Д. е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователно. Ответникът в настоящото производство не претендира разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 3, ап. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗПАМ) № 21-0302-000146/19.08.2021 г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), издадена от полицейски инспектор при РУ Ц. към ОДМВР – Б., с която на лицето е била наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: